

HOE LEIDEN WE ONZE KINDEREN OP?

Sinds menseneugenis worden kinderen in de eerste vijf tot zes jaar van hun leven ‘verpest’ door meestal goedbedoelende maar onwetende en tamelijk zelfzuchtige ouders en opleiders die weinig echte interesse in ze tonen. Ze worden opgevoed in een atmosfeer met een tekort aan liefde, geduld, structuur, begrip en spirituele herkenning. Dit is een zeer serieuze en onfortuinlijke situatie die in belangrijke mate bijdraagt aan alle pijn, boosheid en angst in onze wereld.

INLEIDING

De fouten die in de eerste vijf tot zes jaar worden gemaakt zijn nauwelijks meer recht te zetten. De schade is vaak onherstelbaar. Op zijn best benut het slecht behandelde kind de onvermijdelijke crises die later in zijn leven volgen (vaak in de zogenaamde mid-life tussen 35-45) om de geïnstalleerde defecten te transformeren met allerlei therapieën, en vindt hij hopelijk zijn stralende zelf, min of meer, terug. Maar in het ergste geval is het kind onherstelbaar beschadigd en zal het als volwassene, nu zelf onwetend en zelfzuchtig, veel van dezelfde onherstelbare schade en lijden overbrengen op zijn eigen kroost, of op zijn medemensen.

Wat zijn de redenen voor deze hoogst onfortuinlijke situatie? En wat kan ons helpen om hier uit te komen? Dit essay poogt enkele antwoorden te formuleren op deze vragen. Antwoorden die voor een deel vrij gewoon en reeds bekend zijn bij de meeste opvoeders en opleiders maar die nauwelijks worden toegepast, en die voor een ander deel afkomstig zijn uit minder bekende esoterische bronnen. Hiervoor is het boek “Education in the New Age” (ENA) van Alice Bailey gebruikt als centraal raamwerk, aangevuld met diepe esoterische kennis uit een van haar andere boeken, “Esoteric Psychology II” (EP II).

Na een beschrijving van de euvel daden van de opleidingssystemen, dat enkele antwoorden geeft op de eerste vraag hierboven, zal ik een bescheiden begin proberen te maken met het beantwoorden van de tweede vraag naar wat we kunnen doen. Dit tweede deel bestaat zelf ook weer uit twee delen: een tamelijk evident, en meer exoterisch, deel over het creëren van een vruchtbaardere atmosfeer voor kinderen, en een esoterisch deel over de mentale ontwikkeling van de mensheid. In dit esoterische deel zal ik me focussen op de wetenschap van de Esoterische Psychologie. Deze wetenschap bevat veel kennis, momenteel afwezig bij de meeste opleiders, waarmee de kinderen van onze wereld veel beter toegerust zouden zijn voor hun reis door het leven. Hierna zal dit essay worden afgesloten met een kort overzicht van drie andere wetenschappen voor toekomstige educatie.

DE EUVELDADEN VAN EDUCATIE

De meerderheid van de kinderen komt in incarnatie als expansieve, extraverte en goedgezinde nieuwgeboren individuen. Jammer genoeg wordt dit er echter in hun eerste vijf tot zes jaren uitgestampt door hun ouders die hen, meestal goedbedoeld maar onwetend, proberen op te voeden tot gehoorzame burgers. Vaak een last voor

hun ouders worden ze aan hun lot overgelaten of onder de hoede gebracht van een even onwetende verzorger. Djwhal Khul (DK) beweert, direct als altijd, in Alice Bailey's boek "Education in the New Age" (ENA, p. 74) over het gemiddelde jonge kind:

"Hij is overgelaten aan zijn eigen hulpbronnen of aan die van een of andere onwetende verzorgster, in een periode wanneer een destructief klein dier ontwikkeld zou moeten worden tot een constructieve kleine burger. Soms wordt hij vertroeteld en vaak wordt hij uitgeoeterd. Hij wordt van hot naar her gesleept, afhankelijk van zijn ouders' bevestigingen en interesses, en hij wordt naar school gestuurd met een zucht van verlichting dat hij uit de weg is en zich ergens mee bezig kan houden."

Op school gaat de ellende door met slechte educatie en input van, opnieuw vaak goedbedoelende maar onwetende, leraren die het jonge kind indoctrineren met onjuiste informatie en oppervlakkige kennis, en die hem kneden om zich te gedragen zoals de maatschappij verwacht. DK vervolgt op dezelfde pagina van ENA:

"Op school staat hij frequent onder de hoede van een of andere jonge, onwetende maar goedbedoelende persoon wiens taak het is hem de beginselen van beschaving te leren – een bepaald oppervlakkige houding en verzameling van manieren die zijn relaties met de wereld van de mensen moet besturen, een vermogen om te lezen, te schrijven en te rekenen, en een beetje (rudimentaire) geschiedenis en geografie en een goede manier van spreken en schrijven."

Het resultaat van deze verkeerde start van kinderen in hun eerste vijf tot zes jaren thuis, verder versterkt in hun schooljaren, is de creatie van normaal gesproken defensieve, oppervlakkige en intrinsiek boze schepsels die zich hebben verstopt achter dikke schillen ter bescherming van hun kwetsbare zielen. DK stelt op pagina 75 van ENA:

" (...) het is duidelijk dat de meerderheid van de kinderen verkeerd start en het leven in principe gehandicapt begint. De aangebrachte schade aan kinderen in hun kneed- en plooibare jaren is vaak onherstelbaar en is verantwoordelijk voor de pijn en het lijden in hun latere leven."

Ikzelf ben een van de vele voorbeelden van dit onfortuin, geboren in 1959, zeven jaar na de publicatie van deze diepzinnige woorden van Djwhal Khul, neergeschreven door Alice Bailey. Deze pagina's lezend begreep ik nog beter de oorzaken van de problemen die ik in mijn latere leven ondervond, welke altijd onder de oppervlakte aanwezig waren maar die escaleerden in een burnout in mijn mid-life. Ik ben opgevoed in een veilige materiële omgeving en heb zeker een hoop goede dingen ontvangen van mijn ouders die een gehoorzaam burger van mij hebben gemaakt. Maar ik werd spiritueel niet herkend door gebrek aan kennis en ik ontving de hoeveelheid liefde, begrip en geduld waarmee mijn ouders zelf waren opgevoed. In mijn herinnering is de grootste schade echter aangericht door mijn leraren en (vooral) leraressen in de vroege schooljaren. Van hen ontving ik een hoop onbegrip, ongeduld en zeker geen spirituele herkenning. Ik voelde me zeer aan mijn lot overgelaten en ontwikkelde een sterke aarzeling om vragen te stellen omdat ik leerde dat deze irritatie en kritiek opriepen. Dit zaaide een behoorlijke dosis irritatie in mij. Ik besloot om mijn mond te gaan houden en ik ontwikkelde een tamelijk sterk wantrouwen tegen autoriteit. Tevens creëerde het ongeduld waarmee ik werd behandeld een hoop ongeduld in mij. Ik ontving geen spirituele kennis, en onwetend

als ikzelf was, behandelde ik later mijn eigen kinderen min of meer hetzelfde als hoe ik zelf was behandeld, waarmee ik op zijn minst een deel van de schade naar de volgende generatie overhevelde. Hopelijk is de 'wake-up call' met de burnout rond mijn 40^e op tijd geweest waardoor ik nog iets van deze schade later weer heb kunnen herstellen.

Een positieve uitkomst van deze situatie was dat mijn persoonlijke en spirituele crisis me dwong om diep in mezelf te gaan zoeken. Dit bracht me in contact met allerlei geweldige methoden en filosofieën rondom spirituele ontwikkeling en esoterische kennis, die zeer vruchtbaar bleken in de heling van een hoop van mijn verborgen emoties en mentale overtuigingen. Maar wat in de eerste jaren van het leven is gezaaid is zeer moeilijk uit te wissen en volgens DK zelfs bijna onmogelijk om volledig te helen in dit leven. Het zou dus veel beter zijn als de mensheid leerde om zijn jonge kinderen meteen vanaf het begin beter en vruchtbaarder op te voeden.

In het volgende deel van dit paper geef ik hiervoor wat bescheiden input door enkele mogelijke oplossingen die DK in ENA geeft samen te vatten.

WAT KAN ER GEDAAN WORDEN?

Het creëren van een vruchtbare atmosfeer

Het eerste, en belangrijkste, is dat ouders en opleiders alles zouden moeten doen om een atmosfeer voor kinderen te creëren waarin zij zich veilig voelen en een omgeving vinden waarin zij kunnen floreren en het beste uit zichzelf kunnen halen. Dit lijkt een tamelijk evident feit dat als min of meer algemeen bekend zou mogen worden verondersteld, nu in het tweede decennium van de 21^e Eeuw. De consequente toepassing is iets anders vanwege de bovenbeschreven redenen, maar de theorie zou niets bijzonders meer mogen zijn. Dit is blijkbaar al een verbetering in vergelijking met de tijd waarin Alice Bailey haar boeken schreef, omdat DK het nodig achtte om in ENA vier elementen van een vruchtbare atmosfeer te noemen. Dit mag enige hoop geven voor evolutionaire vooruitgang. Hoe het ook zij, ook voor moderne opvoeders zoals wij zal deze samenvatting nuttig zijn als een herinnering aan niet adequaat toegepaste kennis. Op pagina 76 van ENA zijn de volgende vier elementen genoemd:

1. *Een atmosfeer van liefde*, als het fundamentele tegendeel van een atmosfeer van angst waarin veel kinderen worden opgevoed. Liefde omvat alle andere positieve emoties die men kan bedenken, zoals: veiligheid, vertrouwen, vrijheid, harmonie, vrede enzovoorts. Het kind kan zich veilig en verzorgd voelen in een liefdevolle omgeving waarin hij wordt uitgenodigd en gestimuleerd om zichzelf vrij te uiten en het beste in zichzelf naar boven te brengen. Bailey schrijft:

“Deze atmosfeer van liefde is geen emotionele, sentimentele vorm van liefde maar is gebaseerd op een realisatie van de potenties van het kind als een individu, op een besef van ware verantwoordelijkheid, vrijheid van vooroordelen en raciale tegenstellingen, en boven alles, *op compassievolle tederheid.*” (ENA, p. 76)

2. *Een atmosfeer van geduld*, als het tegendeel van het ongeduld dat kinderen in hun dagelijkse omgeving ontmoeten, zowel thuis als op school. Dit ongeduld

creëert een gespannen omgeving waarin zij zich gehaast of opgejaagd voelen met alle negatieve consequenties die men daarbij kan bedenken. Zoals een constant gevoel van gehaaste druk later in het leven, of het onvermogen om te ontspannen en een rustige en stille 'mind' te hebben. Daarnaast is het innerlijke gevoel geïnstalleerd dat het stellen van vragen, of het maken van kritische opmerkingen over dingen die het kind niet begrijpt hinderlijk is voor anderen. Dat zal hem of tot zwijgen brengen voor de rest van zijn leven, of een geïrriteerde, rebelse aard creëren. Bailey schrijft:

“De aard van de meeste kinderen is vervormd door de jachtigheid en de haast van degenen met wie ze gedwongen geassocieerd zijn. Er is geen tijd om hen te instrueren en te antwoorden op hun kleine en hoogst noodzakelijke verzoeken, en de tijdsfactor wordt daardoor een bedreiging voor juiste ontwikkeling, hetgeen uiteindelijk leidt tot een leven van vermijden en van verkeerde zienswijzen. Hun standaard van waarden wordt vervormd door het zien van degenen met wie zij leven, en veel daarvan wordt onder hun aandacht gebracht met het ongeduld dat hen wordt getoond. Dit ongeduld van degenen waarvan zij zo pathetisch afhankelijk zijn, zaait het *zaad van irritatie* in hen, en meer levens zijn geruïneerd door irritatie dan kan worden geteld.” (ENA, p. 76)

Ik vraag speciale aandacht voor het laatste deel van dit citaat: “*meer levens zijn geruïneerd door irritatie dan kan worden geteld.*” Wanneer je verwonderd, of erger, oordelend bent naar je eigen irritatie of irritatie in anderen, bedenk dan dat dit is veroorzaakt door een omgeving van ongeduld. Voel dit ongeduld, laat het toe, observeer het, blijf erbij voor een kort moment, en laat het dan los. Laat het gewoon gaan en richt je focus op vruchtbaardere zaken. Vraag leiding van je ziel in dit moeilijke proces. Hiervoor is het uiteraard nodig dat je een zekere mate van contact hebt gelegd en gecultiveerd met de ziel door consequente en dagelijkse meditatie.

3. *Een atmosfeer van geordende activiteit*, als het tegendeel van een chaotische omgeving en het onverantwoordelijke gedrag van hun opvoeders, waarin zij de zeer verkeerde voorbeelden krijgen van het ontlopen van verantwoordelijkheid voor de eigen acties. Bailey schrijft:

“(…) het dragen van kleine taken en het delen van verantwoordelijkheid (waarin altijd sprake is van een vorm van groep relatie) is een krachtige factor in het bepalen van het karakter en de roeping van het kind.” (ENA, p. 77)

4. *Een atmosfeer van begrip*, als het tegendeel van onbegrip voor de redenen van bepaald gedrag van het kind en de daaropvolgende afkeuring ervan. Dit maakt het kind boos en gefrustreerd en het hindert diens ontwikkeling van zelfbewustzijn in sterke mate. Bailey schrijft:

“Veel van de dingen die het gemiddelde kind doet zijn op zichzelf niet ondeugend of boosaardig of bewust slecht. Ze zijn vaak opgewekt door een gedwarsboomde onderzoekende geest, door de behoefte om het een of andere onrecht (gebaseerd op het gebrek aan begrip voor zijn motivatie van de volwassene) te vergelden, door het onvermogen om tijd juist te besteden (omdat de richtinggevende wil op deze leeftijd vaak nog geheel latent is en niet actief zal worden voordat de 'mind' begint te functioneren), en door de drang om aandacht te trekken—een noodzakelijke drang in

de ontwikkeling van het zelfbewustzijn, maar een die begrip een zeer zorgvuldige begeleiding behoeft.” (ENA, p. 77)

Voor deze cruciale verbetering van de atmosfeer voor het kind is geen esoterische kennis vereist, zou ik zeggen. Misschien gaf het nieuwe inzicht ten tijde dat Alice Bailey haar boek schreef (ergens in de veertiger jaren van de 20^e Eeuw), maar nu is dit een absoluut normaal, en in grote delen van de wereld goed geaccepteerde, filosofie voor het opvoeden van kinderen.

Onwetendheid is dus geen excuus meer. Maar wat dan wel?

Omdat, dit gezegd zijnde, het des te treuriger is dat deze ‘normale’ filosofie nog steeds niet breed gepraktiseerd wordt in de dagelijkse opvoeding of in de opleidingssystemen in de wereld. Dit is hoogst waarschijnlijk het gevolg van het feit dat de zaden van verkeerde opvoeding diep ingeplant zijn in de systemen van de opvoeders en opleiders zelf. Het blijkt zeer moeilijk te zijn om hiervan af te komen, zoals ikzelf ervaren heb. Hiervoor is een combinatie nodig van emotionele reiniging en een meer mentale benadering. De emotionele reiniging bewaar ik voor een ander artikel. In het hiernavolgende focus ik me op de mentale benadering.

Mentale ontwikkeling van de mensheid

In ENA (p. 69-71) geeft DK drie te nemen stappen in de mentale ontwikkeling van de mensheid:

1. Een beter begrip van de mens op drie manieren:
  - a. De groei en ontwikkeling van de *Wetenschap van de Esoterische Psychologie*.
  - b. De groei en ontwikkeling van de *Wetenschap van de Zeven Stralen*.
  - c. De acceptatie van de *Leer over de Constitutie van de Mens (noot 1)*.
2. De erkenning van de feiten van de *Esoterische Astrologie*.
3. De goedkeuring van de *Wet van Wedergeboorte* als een leidende en universele wet.

Deze drie stappen zullen opvoeders en opleiders een veel completer begrip van de werkelijkheid geven, en van de bepalende feiten voor het karakter en de speciale kenmerken van de kinderen die zij onder hun hoede hebben. De huidige wetenschap lijkt echter nog ver verwijderd van het accepteren van deze gebieden als onderwerpen voor serieus onderzoek. De moderne wetenschap van de Psychologie is bijvoorbeeld hoofdzakelijk gericht op exoterische oorzaken als genetische – en omgevingsfactoren voor de karakteristieken en problemen van mensen. In wetenschappelijke instituten zoals universiteiten wordt geen aandacht gegeven aan de Wetenschap van de Esoterische Psychologie. De situatie omtrent de andere genoemde stappen is zelfs nog slechter. De wetenschap neemt de gebieden van (Esoterische) Astrologie, de Zeven Stralen, de energetische Constitutie van de Mens en de Wet der Wedergeboorte totaal niet serieus. Dit lijkt vreemd, zo’n 70 jaar na de boeken van Alice Bailey. Het is natuurlijk zo dat DK in ENA (p. 98) beweerde dat het twee tot drie generaties zou duren voor de erkenning van een nieuwe opleidingsideologie. Maar als we in ogenschouw nemen dat een generatie zo’n 20-25 jaar in beslag neemt, dan is het *nu* de tijd hiervoor! Er vinden momenteel inderdaad veel experimenten plaats voor nieuwe opleidingssystemen, maar deze lijken heel

klein te blijven en er niet in te slagen om serieuze aandacht van de wetenschap te verwerven, om niet te spreken over een meer algemene acceptatie. De redenen hiervoor vragen om serieus onderzoek maar dit valt buiten het onderwerp van dit artikel.

Ik zal me hier focussen op de eerste van de genoemde stappen in de mentale ontwikkeling van de mensheid: de Esoterische Psychologie. Hopelijk geeft dit enkele hints aan de lezer die hij kan gebruiken in de opvoeding van zijn kinderen of in zijn opleidingsactiviteiten.

ESOTERISCHE INZICHTEN IN PSYCHOLOGISCHE PROBLEMEN

Zoals boven al gesteld is de huidige wetenschap van de psychologie hoofdzakelijk gericht op exoterische feiten als genetische – en omgevingsoorzaken voor de problemen van mensen. Esoterische Psychologie is echter gericht op de ENERGIEËN in de (fysieke, emotionele en mentale) lichamen. Esoterische kennis beweert dat ongebalanceerde en strijdende energieën een van de kernoorzaken zijn van psychologische problemen. Dit voegt een zeer interessant perspectief toe aan het begrijpen van menselijk gedrag, en daardoor aan een betere educatie van onze kinderen, als deze kennis erin zou slagen om de aandacht van wetenschappers te trekken.

De *strijdende energieën* in de menselijke lichamen die in de Esoterische Psychologie worden beschreven zijn te verdelen in drie categorieën: splijtingen, integratie en stimulatie (noot 2).

1. Splijtingen

Dit zijn *energiesplitsingen* in de menselijke natuur die met elkaar vechten als gevolg van het menselijke besef van dualiteit, zoals splitsingen tussen: positief en negatief, mannelijk en vrouwelijk, licht en donker, mentale en emotionele natuur, de mens en zijn ziel, ‘gespleten persoonlijkheid’, enzovoorts. Op deze manier is de mens verscheurd tussen twee tegendelen. Dit kan hem uit elkaar trekken; het creëert botsingen tussen verschillende delen van hemzelf, tussen zijn verschillende (energie) lichamen. Dus, in het kort, is energie hier een *verdelers*, een creator van dualiteit. Het verdeelt of splitst een mens en zijn lichamen en persoonlijkheden.

De volgende soorten splijtingen zijn te onderscheiden:

a. *Splijting in het astrale lichaam*

Een voorbeeld hiervan is een vrouw die leeft als een emotionele kluizenaar omdat haar vriend, die eerst haar alles was, haar heeft verlaten voor een andere vrouw. Door het verdriet en de vernedering heeft ze haar vertrouwen verloren in alle mannen, die zij nu allemaal beschouwt als leugenaars en bedriegers, en ze prefereert het om alleen te blijven boven opnieuw bedrogen te worden. Haar emotionele kluizenaarschap maakt dat ze zich terugtrekt van haar collega's op het werk en ze voelt zich alsof iedereen een hekel aan haar heeft. Ze vraagt zich af waarom mensen haar telkens afwijzen.

Om haar probleem op te lossen zou ze tot het inzicht moeten komen dat zelfbeklag en slachtofferschap de oorzaken zijn van haar gevoel van afwijzing, en dat dit een misleidende en foutieve projectie is van haar innerlijke wereld. Ze dient te gaan begrijpen dat ZIJ ZELF de oorzaak is en niet de mensen of de situaties buiten haar.

Haar situatie had misschien voorkomen kunnen worden, of op zijn minst minder ernstig kunnen zijn, indien haar ouders of opleiders in haar kindertijd meer aandacht hadden gegeven aan het ontwikkelen en stimuleren van haar zelfwaardering. Bijvoorbeeld door haar meer liefde en begrip te geven en meer aandacht voor haar gevoelens, en door haar te leren om verantwoordelijkheid te nemen voor haar innerlijke gevoel en haar uiterlijke gedrag.

b. Splitsing tussen de 'mind' en de emotionele natuur

Een voorbeeld hiervan is een vrouw die worstelt met de emotionele gevolgen van twee echtscheidingen. Ze drinkt en eet veel omdat dit haar onmiddellijk comfort geeft, waardoor ze flink in gewicht toeneemt. Ze weet dat ze zichzelf moet herpakken en enkele dingen structureel moet veranderen, maar ze krijgt dit niet voor elkaar. Al haar plannen worden steeds doorkruist door iets wat haar van slag brengt. Dit maakt dat ze telkens terugvalt in haar disfunctionele gedrag.

Ze heeft in haar kindertijd niet geleerd om haar emotionele impulsen te herkennen en er op een goede manier mee om te gaan. Dit moet ze nu repareren wat op latere leeftijd veel moeilijker is om te doen. Ze dient ook te leren om haar 'mind' te trainen om positief te denken en wijze keuzes te maken in plaats van zich mee te laten slepen door haar impulsen. Dit kan ze doen door een bepaald ritme aan te brengen in haar leven en door haar creatieve voorstellingsvermogen en onderscheidingsvermogen te gebruiken, bijvoorbeeld met behulp van technieken als NLP, RET, Ademwerk, Mindfulness, The Work en andere.

c. Splitsing tussen de mens en zijn ziel

Een voorbeeld hiervan is een man die verscheurd wordt tussen twee werelden: de wereld van zijn persoonlijkheid in diens dagelijkse gevecht om te overleven waarin hij soms zijn concurrenten dient te verslaan of bedriegen (of denkt dat hij dit moet doen); en de wereld van de ziel waarin hij Raya Yoga beoefent, wat hem langzaam wegvoert van zijn "kleine zelf" naar het grotere en meer omvattende "Zelf".

Hij heeft als kind niet geleerd dat hij in essentie een ziel *is*. In plaats daarvan heeft hij geleerd dat zijn kleine zelf het meest belangrijke wezen in de wereld is, dat hij alleen is, en dat hij moet vechten voor zijn overleving. Nu, op latere leeftijd, kan hij het beste doorgaan met Raya Yoga, of met vergelijkbare methoden, om zijn gewaarzijn van zijn ziel, en van de wetten die de ontvouwing van de ziel besturen, verder te ontwikkelen en te verbeteren.

2. Integratie

Problemen van integratie zijn het gevolg van *energieonbalans door een instroom van energie* waar een mens niet aan gewend is. Dit kan de volgende vormen aannemen:

a. Egowaan: een dominant ego, of narcisme

Een voorbeeld hiervan is de man die denkt dat hij de belangrijkste persoon in de wereld is en dat alles en iedereen zich ondergeschikt dient te maken aan zijn wensen. Spijtig genoeg zijn er nog steeds leiders in deze wereld die een duidelijk voorbeeld van dit probleem zijn, met alle bijbehorende consequenties.

Zij hebben als kind niet geleerd dat ze een integraal deel van een veel groter geheel zijn, en dat al hun acties uiteindelijk terugslaan op henzelf. Als hen dit in hun vroege leven geduldig en liefdevol duidelijk was gemaakt, zouden veel (wereld) problemen wellicht voorkomen kunnen zijn, ofschoon, zoals de esoterische student weet, alles zijn reden en nut heeft in het grote plan van de evolutie van bewustzijn.

b. Fanatisme

Een voorbeeld is de man die overtuigd is van zijn gelijk en die er alles aan doet om anderen daarvan te overtuigen. Zodoende wordt hij een last voor zichzelf en voor iedereen om hem heen. Zijn opleiders hebben hem waarschijnlijk niets geleerd over de verschillen in achtergronden, tradities en afkomst van mensen, laat staan over de verschillende straaltypes (noot 3) en de verschillende punten in evolutie waarin mensen zich kunnen bevinden. Het zou nuttig zijn geweest als hij als kind op zijn minst iets over de eerste drie van deze onderwerpen had geleerd en als hem in het tweede decennium van zijn leven iets was bijgebracht over de laatste twee.

c. Overontwikkeling van een van zijn lichamen

Een voorbeeld is de man die de kloof tussen zijn emotionele lichaam en de 'mind' heeft overbrugd en die denkt dat zijn 'mind' zijn enige bron is. Hij heeft zijn emotionele reacties of psychische sensitiviteit zover als mogelijk verworpen en de ziel als niet-bestaand gekwalificeerd. Hij probeert alles met zijn denkvermogen op te lossen en toont zichzelf koud en insensitief in zijn intellectuele oplossingen.

Als hij opgeleid zou zijn in het feit van het bestaan van de ziel, en in de eerste twee decennia van zijn leven had geleerd om zijn emoties op te tillen naar de liefde van zijn hart, dan zou hij een meer gebalanceerd mens zijn geweest en een vruchtbaardere bijdrage hebben kunnen leveren aan de mensheid.

3. Stimulatie

Problemen van stimulatie komen voor wanneer de aard van een persoon *overgestimuleerd is door een intense instroom van energie*. In dit geval beïnvloedt de energie van de ziel de lagere lichamen (fysiek, emotioneel en mentaal) te sterk en brengt deze *uit balans*. De gevolgen kunnen zijn: een te intense mentale activiteit; een te intense 'mind' die het verlangen oppoekt; een overactieve 'mind'; illusie/glamour/maya als gevolg van illuminatie en meditatie; en problemen van geleiding, dromen en depressie.

Om een te lang artikel te voorkomen geef ik hier alleen een voorbeeld van een te intense mentale activiteit. Dit is het geval wanneer een persoon te veel tijd en

inspanning steekt in intellectuele activiteiten, bijvoorbeeld vele uren in minutieus onderzoek en de productie van complex wetenschappelijk materiaal. Wanneer hij vergeet zich te ontspannen, plezier te hebben, zo nu en dan te genieten van de lichtheid van het bestaan, en vooral zijn gevoel voor humor te behouden dan zal hij te serieus en te bekrompen worden. Wanneer dit gepaard gaat met het opdringen van zijn opinies aan anderen, kan dit hem tot een last, en zelfs tot een gevaar, maken wanneer deze opinies niet ten goede komen aan het algemene welzijn.

Het zou geholpen hebben als hij in zijn vroege jeugd had geleerd om te spelen, te genieten, zichzelf niet te serieus te nemen en goed om te gaan met verschillende meningen.

Voortschrijdende Evolutie

De lezer zal herkennen dat deze drie categorieën van energieproblemen, die in de Esoterische Psychologie worden gedetecteerd, niet erg bekend zijn en niet worden geaccepteerd door de wetenschap als nuttige bijdrages voor het begrijpen van de menselijke psyche. Dit kan als jammerlijk worden gezien, maar het zal slechts een kwestie van tijd zijn. De evolutie schrijdt langzaam maar zeker voort en wetenschappers zullen uiteindelijk esoterische kennis als een veld van verder onderzoek en experiment gaan aannemen. Dat zal leiden tot levensvatbare resultaten die beschikbaar zullen komen voor de opleidingssystemen in de toekomst.

DRIE WETENSCHAPPEN VOOR TOEKOMSTIGE EDUCATIE

Voor deze toekomstige educatie heeft DK, zo'n 70 jaar geleden, drie andere wetenschappen genoemd. Wanneer we de juistheid van zijn bewering mogen geloven, dat de herkenning van een nieuwe ideologie twee tot drie generaties duurt (ENA, p. 98), dan zou deze herkenning *nu* ongeveer moeten starten.

Hij beweert in ENA (p. 95-97) dat drie belangrijke wetenschappen uiteindelijk het veld van educatie zullen domineren in het Waterman Tijdperk (noot 4). Hij voegt hieraan toe dat deze wetenschappen de activiteiten van de moderne wetenschap niet zullen tenietdoen maar zullen integreren in een groter subjectief geheel (p. 95). Dit is een belangrijke toevoeging omdat veel New Age denkers ernaar neigen om te rebelleren tegen de moderne wetenschap en hun methodes nogal eens beschimpen. Ik moet toegeven dat ik er daar een van was, maar deze emotionele splijting lijkt zich nu te dichten dankzij de bestudering van de boeken van Alice Bailey en de dagelijkse meditatie op de manier die DK voorstelt (noot 5).

De wetenschappen die DK noemt zijn:

1. De Wetenschap van de Antahkarana

Dit is de wetenschap die, via meditatie, de *mentale substantie* gebruikt om een brug te bouwen tussen de persoonlijkheid en de ziel, en tussen de ziel en de *spirituele triade* (noot 6). Deze symbolische brug wordt de Antahkarana genoemd. Die faciliteert de stroom van bewustzijn op zo'n manier dat de mens zijn volledige gewaarzijn bereikt. Dit zal uiteindelijk de angst voor de dood en het gevoel van

afgescheidenheid beëindigen. De mens zal hier, met andere woorden, een volledig gewaarzijn mee bereiken van Eenheid met zijn medemensen en met alle andere vormen in het Universum. Dit zal alle strijd en conflict beëindigen omdat de mens eindelijk zal begrijpen dat het beschadigen van zijn medemensen betekent dat hij zichzelf beschadigt.

2. De Wetenschap van Meditatie

Deze wetenschap is voorbereidend voor de Wetenschap van de Antahkarana. Het bouwen van de brug wordt gefaciliteerd door meditatie. In feite is dit een van de belangrijkste bruggenbouwtechnieken die uiteindelijk de opleidingssystemen van de toekomst zullen domineren. De sterk groeiende populariteit van Mindfulness, wat nu ook een voorzichtige toepassing begint te vinden op scholen, is hier een voorbeeld van. DK zegt op pagina 96 van ENA dat meditatie primair bedoeld is om:

- a. sensitiviteit voor hogere impressies te produceren;
- b. de eerste helft van de Antahkarana te bouwen, die tussen de persoonlijkheid en de ziel;
- c. uiteindelijk een continu bewustzijn te produceren.

Meditatie is in essentie de wetenschap van licht, omdat het werkt met de substantie van licht.

3. De Wetenschap van Dienstbaarheid

Deze wetenschap vloeit op natuurlijke wijze voort uit de twee andere. Wanneer de persoonlijkheid verbonden is met de ziel, en het zielsbewustzijn naar beneden stroomt in het hersenbewustzijn, zal de ziel zaken gaan overnemen van de persoonlijkheid. Dit maakt dat de mens zich gaat inzetten voor groepsdoeleinden omdat de ziel van nature gericht is op de groep. Dit produceert een corresponderende attitude – niet zozeer een activiteit! – voor de persoonlijkheid, die *dienstbaarheid* wordt genoemd.

DK beweert op pagina 98 van ENA dat wanneer deze drie fundamentele wetenschappen leidend zullen zijn voor de opleiders van de toekomst, dit zal leiden tot een fundamentele verandering in de attitude van ouders en opleiders naar kinderen. Hij beweerde eveneens zo'n 70 jaar geleden, ik herhaal dit opnieuw, dat deze mogelijkheid zich zou aandienen voor de volgende twee tot drie generaties, hetgeen *NU* is.

CONCLUSIE

De grote vraag voor mij is: liggen we op schema met de bewering van DK dat de tijd voor een veel vruchtbaardere opvoeding en opleiding nu zou moeten aanbreken? Het lijkt me onwaarschijnlijk dat de esoterische kennis al op korte termijn brede herkenning gaat vinden in de Wetenschap der Psychologie. Maar er zijn zeker andere signalen die de goede kant op wijzen en sinds zijn schrijven is er ook al het nodige verbeterd.

De noodzaak voor het creëren van een betere atmosfeer voor kinderen lijkt breed erkend te zijn, op zijn minst in het Westen, ofschoon de toepassing ervan door volwassenen nog steeds op de nodige moeilijkheden stuit. Tevens vinden er een hoop experimenten plaats, en is er veel meer aandacht voor emotionele educatie van kinderen en voor meditatietechnieken zoals Mindfulness dan in mijn eigen jeugd het geval was. Daarnaast is er een sterk groeiend aantal coaches, healers en therapeuten die energieën erkennen als bepalende factoren in de psyche van de mens, en die daar ook mee werken.

Aan de andere kant valt het veld van energieën voor het grootste deel buiten de aandacht van de moderne Wetenschap der Psychologie. Hier bestaat nog steeds een sterke weerstand en scepsis tegen het accepteren van energieën in menselijke lichamen als een veld voor onderzoek. Ook zijn technieken zoals het bouwen van de Antahkarana nog steeds niet bekend bij de meeste opleiders.

Maar een van de belangrijkste resultaten van deze bouw, het bewustzijn van Eenheid, krijgt een snel groeiende aandacht van veel spirituele zoekers. En de dingen veranderen snel in deze turbulente tijden, waarin alles en iedereen in de wereld steeds meer met elkaar verbonden en van elkaar afhankelijk wordt door moderne technieken als internet. Evolutie mag een langzaam en langdurig proces zijn, zij schrijdt echter ontegenzeggelijk voort, volhardend en onvermijdelijk.

Eric Huysmans, 1 maart 2014

NOTEN

1. Zie hiervoor mijn artikel *“Een verborgen werkelijkheid”*.
2. Dit deel is gebaseerd op het werkboek van Leoni Hodgson *“Problems of Psychology Workbook”* – afgeleid van *“Esoteric Psychology II”* (p. 401-520) – en op de vragen in de Quest Universal van de Morya Federation, delen 150.11-12.
3. Ieder mens is onderhevig en wordt beïnvloed door zeven stralen die mede bepalend is voor zijn karakter en de levenslessen die hij moet ondergaan. Zie hiervoor de boeken van Alice Bailey, met name *“A Treatise on the Seven Rays”*.
4. Volgens DK zal het Waterman Tijdperk volledig starten in het jaar 2117. In dit jaar zal het huidige Vissen Tijdperk volledig geëindigd zijn. Tussen deze tijdperken is er een overlap van 500 jaar waarin het oude tijdperk langzaam zijn energie verliest en het nieuwe tijdperk langzaam in energie toeneemt. Deze overlap startte in het jaar 1617.
5. Bijvoorbeeld in zijn boek *“Discipleship in the New Age”* (DINA), deel I en II.
6. Gedachtekracht en geconcentreerde aandacht produceren een voor het oog onzichtbare (esoterische) *mentale substantie*. De *spirituele triade* bevindt zich in hogere velden boven de ziel en bestaat uit de hogere ‘mind’ van het mentale veld, de intuïtie van het boeddische veld en de spirituele wil van het atmische veld. Zie

Kaart IV van de Constitutie van de Mens in *“Initiation, Human and Solar”*, van Alice Bailey, of in mijn artikel *“Een verborgen werkelijkheid”*.

BIBLIOGRAFIE

Alice Bailey, Education in the New Age (ENA)
Alice Bailey, Esoteric Psychology II (EP II)
Alice Bailey, Initiation, Human and Solar (IHS)
Leoni Hodgson, Problems of Psychology Workbook